

• GIÁ BÁN	
ĐỒNG-PHÁP	NGOẠI - QUỐC
Một năm - 3.000	6.000
Sáu tháng - 2.000	3.500
Ba tháng - 1.500	2.000

Mua báo phải trả tiền trước.
Thư và mandat gửi cho
M. TRẦN-DINH-PHIÊN. — Al
cảng quảng-cáo, việc riêng,
xin thương - nghị trước.

TIẾNG-DÂN

Chủ-nhiệm kiêm Chủ-bút
HUYNH - THỨC - KHÁNG
Quản-lý
TRẦN-DINH-PHIÊN

La Voix du Peuple

Mỗi tuần xuất bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy

Hà Nội - QUÁN
Số 173, đường Đông-Bà, Hanoi
Hộp thư: số 61
Giấy thép nói: số 62
Giấy thép: TIENGDAN - Hanoi

Có an bề trong
mà sau mới ngáo
bê ngoài được.

No 108

NHỮNG CÁCH XÂM LƯỢC

trên thế-giới

(Tiếp theo)

Trên là nói chung các chính sách xâm lược trên lịch sử xưa nay mà ở trong ấy có nhiều thủ đoạn như thế, chứ không phải vạch hẳn cái giới-thuyết cá này không dính với cái kia, vì lối xâm lược xưa nay, có đồng-thời mà thi-hành, gồm cả các chính-sách nói trên kia. Vậy xin dẫn mấy cái gương dưới:

Nước Tàu đối với nước ta (theo lối ngày xưa).

Xét trên lịch sử thì nước Tàu đối với nước ta, từ nửa thế kỷ về trước, trải vài ngàn năm, họ dùng đủ các cách xâm lược nói trên: Từ đời Tần mở Ngũ-Lãnh, đời Hán Triệu Đà chiếm lãnh, cho đến đời Đường và Triều Minh, triều Thanh sau này, nhiều lần dùng võ-lực chinh-phục, rồi họ lại đặt làm quận, huyện, sai thư sử đó họ sang cai trị, họ lại đem văn-hóa của họ mà truyền bá cho mình. Ấy là võ-lực, văn hóa và chính-trị xâm lược, họ làm đủ cách. Còn nói chi cách kinh-tế xâm lược thì họ càng làm, không cần gì chính phủ cổ-lệ bảo hộ gì cả, chỉ mấy chú khách lang tang xách gói sang mà khi đi chỉ 2 bàn tay không, ít năm thì gói về Tàu hàng trăm hàng vạn. Họ đem qua những đồ của họ mà người mình ca tụng sùng bái là « đồ Tàu » đó. Cái họ kinh tế xâm lược của các chú Tàu ở xứ mình đến nay còn dư dội như trước, đều ấy bà con đã trông thấy rồi. Duy có ngoại giao thì người Tàu vựng đi chinh phục một nước (Mãn châu mới tính to gần bằng nước Nhật) mà các cách xâm lược đồng thời thì hành làm cho trở tay không kịp. Đã ghé

Nước Tàu đối với liệt-cường ngày nay.

Cái gương nước mình bị người Tàu xâm lược đã thành việc dĩ vãng. Sở dĩ nhắc lại cho bà con nghe, vì là lịch sử của mình có quan thiết, mà mấy người không học sách cũng nắm đó mà hiểu được một ít chính-sách xâm lược của nước ngoài. Đến cái gương thứ 2 này thì tuy cũng ở trong 5 cái chính sách: võ lực, văn hóa, ngoại giao, kinh tế và chính-trị nói trên, song xem ra trăm hình ngàn dạng, ra qui vào hẳn, không biết đâu mà suy triền và nghiệm xét được. Hãy nói đại lược thì trận phiến, trận Canh ty liên binh, trận Trung Đông, ấy là võ lực xâm lược, truyền giáo và ngâm

ngâm cầm quyền giáo dục (Trung - hoa một lớp đi học nước ngoài, một lớp rước thầy nước ngoài về học), làm cho văn hóa sần có ở Trung-hoa phải dẹp lại. Lãnh sự tại phân và công sứ đòi cho được quyền ưu đãi huệ quốc, tòng trung thao túng chính quyền, ngày trước dùng Mãn-Thanh làm trò rối, ngày nay lại dùng bọn quân phiệt. Ấy là văn hóa và chính trị. Đến ngoại giao và kinh tế thì toàn nước Trung-hoa không nơi nào không bị cái chính sách khôn khéo ấy chi phối.

Muốn chi cho rõ, chi xem cuộc Trung Nhật xung đột Mãn - châu Thượng - hải từ tháng 9 năm ngoái lại đây. Chỉ mấy tháng trời mà người Nhật dùng đủ các chính sách võ-lực, kinh tế và ngoại giao, thì ai cũng thấy rõ, không phải thuật lại; Đến thủ đoạn văn hóa và chính trị, mới ghé cho.

VĂN-VĂN

Cảm thuật

Các thể tranh đua một vấn đề, Giải buồn là bạn rượu càng thơ Tang đùng nọ nặng còn chan chưa. Tắt nghĩa gương soi dăm bỡ ngỡ. Nói khoét nói ngỗng thây tiếng gió. Biết khôn biết khó giữ lòng to. Ngắm quanh vực nhô lồi xưa hơn. Nét bút còn nguyên mực chửa mờ.

Thôi đưa thắm thoát cái thì giờ, Mối nợ làm trãi khó giá ngọc. Lòng nghĩa vớt nhân tâm rất ruột, Băm danh bầy lại nhận ương tơ. Bên người chìm đắm thì lên sóng. Cuộc thế hơn thua một nước cờ. Xem thú vừng đồng trời là mới, Hoàng-lương giũ nó lẩn hay chưa.

CHUYÊN ĐỜI

Lập-hiến ở Mãn-châu

Vấn đề lập hiến ở xứ ta đề khởi đã mấy năm nay, mà kể công đề xướng, có người lại suy nguyên đến 15 năm trước nữa kia. Gần mấy 16 nay, phần thì chính phủ có ý ưng chuẩn, phần thì dân biểu có tờ yêu cầu, nào sách nào báo cũng bàn rầm lên thành một cái nghị án quan trọng, song chúng ta chưa thấy chỗ thực tế mở ra thế nào, củi ngô máy nhà vẫn si bản suông mà thôi. Thế mà cái nước mới Mãn châu kia, chỉ trong vài tháng nay mà nào độc lập, nào bảo hộ, nào cộng hòa, nào quân chủ, nắm đủ các mùi chính thể trong thế giới. Nay quả nhiên họ lập thành nước Cộng hòa lập hiến, thân tốc đ n thể là cùng! thật là trông trước không sau trên lịch sử.

Đầu tiên họ đặt một cái Đổng Bảo thống như chính quyền ở cao cơ quan, thoát ly chính phủ Nam kinh và Bắc bình, làm cái cơ sở nước mới; rồi họ bàn việc kiến thiết, kế chủ phục binh, người chủ cộng hòa, tranh biện nhau rất kịch liệt. Sau người Nhật chủ trương đầu phiếu quyết nghị, kết quả bên cộng hòa chỉ m phi-u đa số, bên chiểu theo từng đại cương đem ra thảo luận và thông qua, quyết định làm Cộng hòa lập hiến quốc.

Bà con đừng cười vội; họ làm có qui mô là chính làm, có thực ịe chứ không phang như lời « vẽ bùa » của các đức vắn sĩ ta đâu.

Một tờ báo Tàu có kể rõ những cơ quan như sau này:

1) Mặt chính trị thì dùng chế độ Liên tỉnh (tự trị) có người đứng đầu cầm chính quyền ở 7, dưới đặt ra các viện: Lập pháp, Quốc vụ, Giám sát, Tham nghị, và đại dân chúng 8 bộ. Cách tổ chức đại lược như dưới:

1/ Dân chính bộ 6 sơ: Tổng vụ, Địa phương, Cảnh sát, Giáo dục, công tác và võ sinh.

2/ Ngoại giao bộ: Tổng vụ, chánh vụ và thông thương

3/ Quân chính bộ: Tổng vụ, Tham mưu và quân vụ.

4/ Tài chính bộ: Tổng vụ Thuế vụ và tài chính.

5/ Thực nghiệp bộ: Tổng vụ, Nông vụ và Công thương (từ đó lên trên đều mỗi bộ 3 sơ)

6/ Giao thông bộ 4 sơ: Tổng vụ, thiết đạo bưu chính và tàu thủy.

7/ Tư pháp bộ Tổng vụ, hành chính và pháp vụ, công 3 sơ.

Về Quốc vụ viện, thì đặt Tổng vụ, Cảnh sát, Pháp chế, Tham nghị ủy viên và công an quản lý 4 bộ.

Giám sát viện thì đặt giám sát và điều hành 2 bộ.

Về cách Pháp viện tổ chức phân ra: Tối cao p' áp viện, Địa phương pháp viện Tối cao kiểm sát trưởng Cao đẳng kiểm sát trưởng và Địa phương kiểm sát trưởng.

Ấy, thấy chưa? Cái nước mới thấy cái tên hôm qua mà bữa nay họ sắp đặt đầu vào đó, cơ cuộc xem có thứ lớp, có ngăn nắp, khiến cho người ta nghe thấy mà sinh sợ. Đó là hạ nay mang cái tiếng « Ngụy chính phủ ».

Trên tay người Tàu cho là nguy vì mản kín « nước mới » ấy toàn do người Nhật cầm máy mà quay. Song ở trên đời này, biết bao nhiêu là cái nguy mà cái thiệt có thường thấy đâu!

Mấy bác vắn sĩ ta hay cái nhau về vấn đề lập-hiến, hay công « huyện nước mới Mãn châu kia, có ngáp ngửa không? Vì họ đòi mở đầu, mà mình theo cũng không kịp, hưởng là thiệt!

DƯ LUẬN NHẬT BẢN ĐỐI VỚI VẤN ĐỀ KINH-TẾ PHONG-TỎA

Có chạm đèn chõ ngựa của người Nhật chăng?

Báo Tiếng-dân trước có đăng mấy bài thời bình về cuộc Trung Nhật xung đột, trong có một đoạn nói tình hình Nhật Mỹ có vẻ ác cảm. Mà thót vẩy, Thái độ người Nhật lâu nay đối với những lời điều đình suông của hội Quốc-Liên, không thêm đến xấu gì, bề ngoài thì thanh ngôn triết bình, bề trong thì ngầm ngầm tấn hành. Mới rồi ở nước Mỹ nổi lên phong trào bài Nhật và bàn đến vấn đề kinh-tế phong tỏa, nghe như động đến chõ ngựa của người Nhật, nên dư luận Nhật rất là xôn xao. Như cuộc nghị hòa mà may thực hiện được thì đều ấy là một nguyên nhân to mà đoàn, ủy viên của Quốc Liên chỉ là cái biểu diện. Vậy xét dư luận họ xem chõ ngựa hệ ấy ra thế nào.

Báo Mới Nhật Tân vấn, Đại bản, có đăng tin rằng: bọn Lý Đẳng ủy viên Quốc Liên, khi đi ngang qua Đông kinh, sau mấy cuộc hội kiến bàn luận và điều tra các tin tức về tình hình Mãn-châu và Thượng hải, có mời các nhà ngân hàng, và thực nghiệp mà hỏi rằng:

Phương diện Quốc Liên như thế nào hành phong tỏa kinh tế thì các nhà ngân hàng đối phó thế nào? Các nhà hiện diện phát biểu ý kiến tóm tắt như dưới:

1) Hiện nay việc trọng đại nhất là nước Mỹ chủ trương đối Nhật kinh tế tuyệt giao. Hiện ngân hàng hải vận đều lộ cái ý bài Nhật mà lại đòi nợ củi nứa, ấy là một điều cần phải kiếm cách đối phó. 2) Tài chính trong nước đã sa vào cảnh địa căng bức, gia dĩ cuộc binh chiến này lại càng nguy ngập thêm. Mọi tập công trải thì kim dùng lai căng rồi loạn. N'à ngân hàng phải giữ thái độ thận trọng, mà cùng lo nạn nước, vẫn cực lực chủ trương hòa bình để tránh cái nạn kinh tế phong tỏa. Vấn «hư» mà phong tỏa thực hiện thì các nhà ngân hàng Nhật phải có quyết tâm, theo thời cuộc mà tho' tr...

Tờ báo Nhật nhật tân vấn lại nói rằng: Phong trào tẩy chay Nhật hóa, đầu tiên ở Hoa bình đốn và Nữ ước địa phương đứng bộ mà thôi, nay đã lan sang Tây bộ, nhân chuyện « tẩy chay » mà chuyển đến các việc mậu dịch vận tải thực hành chủ nghĩa « quốc thuyên quốc hóa », thương giới Nhật bị ảnh hưởng ấy rất to.....

Đối với vấn đề trên, tờ Báo Tri tân vấn Đông kinh, có đăng một bài « kinh tế luận » rất dài, lời lẽ căn cứ vào sự thực, đại khái nói: Từ cuộc Mãn châu Thượng hải phát sinh mà không khí các nước đối Nhật ngày thêm thêm ác. Gần đây người Mỹ lại rục rịch đến chuyện kinh tế phong tỏa, đe dọa đối Nhật, «đơn» đối thái độ ngày trước. Quốc Liên đại hội mới mới đây chưa rõ thái độ thế nào, chúng ta rất lấy làm nóng ruột. Hiện nay các nước ở-bên ngoài đều bàn vào cái cuộc khủng hoảng chung, đầu họ có bị thế giới công luận-kích thích mà thiết hành phong tỏa, thì về phần Nhật bản cũng ảnh hưởng lớn đã tạnh, song lấy tình thế đối-tri mà xem, các nước có quan hệ lợi hại với Nhật bản, trừ nước Nga ra, Nhật bản tất không đến nỗi

hoàn toàn bị phong tỏa mà chịu đựng về địa vị có lập đầu; chẳng qua kết quả đến vật phẩm sinh hoạt giá đắt mà thôi. Còn công nhu và công nghiệp phẩm thì không quan hệ gì lắm. Duy nghề tư nghệ dệt cũng thì trường ngoài biển, tất lắng số thất nghiệp lên nhiều. Vay phong tỏa thực hiện thì ta có hai điều nguy hiểm:

1) là ảnh hưởng đến kinh tế giới Nhật-bản thế nào?

2) là Nhật-bản đối với sự nhu cấp trên quốc phòng thái độ nên thế nào?

Về vấn đề kinh tế, theo như bản điều tra 1931, Nhật-bản đối ngoại mậu dịch:

Xuất cảng: 1.179.211.334 đồng
Nhập cảng: 1.319.408.527 đồng
Tốt là số dư nhập nhiều hơn 140.197.193 đồng.

Nếu như kinh tế phong tỏa, trở ra đối với nước Nga, cùng Mãn Mông và các nước thực dân còn một ít bộ phận nữa xuất được. Còn như phong tỏa mà đến đoạn tuyệt đường quan hệ với các nước, thì chủ yếu phần xuất khẩu của Nhật như tơ, bông, (Xem tiếp trang ba cột 5)

Tám lòng yêu nước há riêng ai

BỘN CỎ ĐÁU VÀ CHI BÀN CANH-RAU TRUNG-HOÀ QUYỀN TIỀN GIÚP NƯỚC

Tại Hải khẩu (Trung hoa) ngoài những hội công, thương, học, quyền tiền giúp vào việc quân, các cô đào cũng rất là sôi sảng với việc nước. Họ có tổ chức một ban diễn kịch, bắt đầu từ ngày 26 Janvier họ diễn luôn ba đêm tại nhà hát Đại đồng hội viên; hai đêm đầu thì do các học sinh các trường diễn; còn hai đêm sau thì do các cô đào diễn. Còn những cô nào « dợ » quá thì phải làm việc dọn dẹp, nếu ai trái lệnh sẽ bị phạt 25 đồng.

Tại phố tứ ba tây doanh bàn ở Hương-cảng có một chi, chỉ bán canh đậu, ăn chắc dễ dàng được một món tiền là 84 đồng bạc, đem gửi vào nhà băng Quảng-dông để nuôi chuyên giao sang hội Lạc-quyền cứu nạn dân tại Thượng-hải.

Xem hai chuyện này thật là các cô đã đánh đờ được cái Đường-thị; «thương nữ bất tri vong quốc bần» có gái buôn không biết gì đến hạn mất nước! (Đông-phương)

ĐÀU LÀ CỐI PHÚC?

Xem trang ba

YÊU MÀ PHẢI BIẾT CHỖ ĐÒ

THUYẾT LẬP HIẾN CỦA LƯƠNG KHAI-SIÊU

DƯ LUẬN TRUNG HOÀ ĐỐI VỚI KHƯƠNG LƯƠNG

Trong hai bài trước đã nói nhà thế-giới cách-mệnh Nhật Thao-hiến-Cương-kỳ đối với Khương-hiến-Vy-Nay bản tiên xin thuật qua thuyết lập-hiến của Lương-khai-Siêu (Âm Băng tiên-sinh) cùng dư luận người Tàu đối với Khương Lương.

Lương là một người học trò cao túc của Khương, cũng là một người trọng yếu chủ động trong cuộc Mậu tuất chánh biến. Lúc Khương thoát nạn thì Lương nhờ người Nhật bảo hộ vợ sang Nhật-bản, truyền thuyết sự thuyết, làm báo làm sách đề dụ nhập tư tưởng mới cho người trong nước. Văn tài của Lương nghị luận hoạt bát, bất thể hào phóng, gồm cả cảm-th và lý trí, đồng thời ai cũng khen ngợi, bọn của địch cũng gọi Lương là « con yêu văn » (文才) nói đến cái công khai thông phong khí cho dân Trung-hoa thì công Lương rất to (chính người mình cũng chưa ảnh hưởng nhiều). Ông ta đầu tiên chủ trương theo thuyết của thầy, có xây chủ nghĩa « báo hoàng » (xem bản Âm - băng văn tập từ năm 己亥庚子 trong khoảng mới sang Nhật, thì đủ rồi). Sau lại tư tưởng càng ngày càng đổi mới, kiên trì cái thuyết lập hiến, chính Lương cũng tự nói là có đi đồng với thầy, nghĩa là kiên phục thầy mà không theo chủ sở hữu của thầy. Tuy vậy do bị hoàng mà sang lập-hiến, có hơi gần, để thiên tư thời sang gần, tỏ ra 2 thấy rõ không sao dứt hẳn cái gay dấn dĩch về sự tự trị với vua Quan-an-Tự mà bước thẳng qua cái bờ bên kia là đường Cộng-hương Tồn-vấn. Vì thế nên trước năm tân nợi (1911) Các mạng dân chủ Mãn Thanh, hai đảng Lập hiến và

Cách mạng thường xung đột nhau bằng miệng gươm bút súng, mà Lương vẫn kiên trì thuyết lập hiến cho đến cuối cùng.

(Đều này chưa nói hay hay dở, cũng như Khương kiên trì thuyết Báo - Hoàng ấy thôi.)

Công không lạ gì, triều lưu dân quyền chung trên thế giới một ngày một sôi nổi, mà những mối ác cảm của triều Mãn Thanh gieo cho dân Tàu, đầu cho thành hiện đến đâu cũng không làm cho tiến một bước được. Bởi thế nên phải Cách mạng càng ngày thế lực càng mạnh trước mắt phải Báo hoàng, Lập hiến, càng ngày càng sa sút cho đến ngày cuối cùng, làm thành gần một báo sách có giá trị, chứ không phải như các thuyết lập hiến « suông » của bọn vắn sĩ ta; song tự trong có một tư tưởng lạ đời, làm bia cho người ta cười nhạo là cái thuyết « Cộng hòa chánh thể mà trên có một vị quân chủ mang cái tên trông » 皇帝君主之共和政體. Bài này chính làm năm Tân nợi cách mạng 1911 mới là lại (Trong bản Âm băng toàn tập, quyển 12 có chép bài ấy.) Thuyết này có một đoạn nói rằng: Theo cách cộng hòa có vua trước và hiện tại là được, còn ngoài giống vua hiện tại ra có một cách: tức là tôn Diên-hành-công là cháu cố Khương tổ lên làm ông vua hư vị ấy. Lý lẽ rằng cái on đời đời của đức Khương tổ ở nước Tàu không ai hi được cả. Diên hành công là công tước, gia 2 cấp nũ, tức là Hoàng đế, so với nước Hy lập và nước Na-Oai đi rước vương tử người

